

Hadde jeg ikke vært folkevalgt, ville jeg nok ha meldt meg inn i en organisasjonen eller tatt styreverv. Det ligger ikke til meg å være passiv.

Bystyremedlem med ti fingre på pulsen: **Den daglige dialog**

Ivar Johansen er deltidspolitiker. Likevel er det de færreste norske politikere som kan matche ham når det gjelder internettbruk og kontakt med dem som berøres av de politiske beslutningene. – Dialog med folk flest er viktig og burde en naturlig del av hverdagen for alle folkevalgte, mener han.

Tekst og foto: Maja Sorlundsengen

Ivar Johansen

Sitter i bystyret i Oslo for SV
Brenner for helse- og sosialspørsmål
Jobber som kontorsjef i forlaget Gyldendal

Ivar Johansen har et ekte engasjement for svake grupper, og jobber uførtredent med en visjon om et mer rettferdig samfunn i siktet. På listen over e-postmottakere har han ikke mindre enn 35.000 navn.

– På listen over dem jeg kommuniserer med, er for eksempel 2300 tillitsvalgte i fagbevegelsen, 900 i funksjonshemmedes organisasjoner og 1000 i rusomsorgen. Når jeg har saker som angår dem spesielt, henvender jeg meg direkte for å få reaksjoner og innspill. Det er dette jeg mener er å være en politiker i folkets tjeneste, sier Johansen.

Han vil være i dialog, og blant flere andre nettsider, styrer han osloombudet.no der mennesker som har et problem i saksbehandlingen kan henvende seg for å få hjelp. Utstrakt kontakt med byens innbyggere er, ifølge Johansen, helt avgjørende for å utøve rollen som politiker.

– Det å være folkevalgt burde inneholde utstrakt personlig kontakt med befolkningen. Mange skjermer seg fra publikum, men å ha kontakt er jo en del av det man har påtatt seg som «valgt av folket», mener han, og synes det er det for mange politikere som ikke er i vanlig jobb hvor vedkommende kjenner det pulserende livet.

Johansen betegner seg selv om en mann som er opptatt av resultater og kompromisser. Driftkraften hans er lyst til å bedre vilkårene for utsatte grupper. Det essensielle for ham er at folk som har behov for hjelp virkelig får det, enten det er snakk om rusproblematikk eller eldreomsorg.

– Helse- og sosialpolitikk dreier seg om klasseforskjeller og velferd. Det er der vi ser resultatene av klasseforskjellene. Faktorer bak som arv og utdanning slår til slutt ut på helse og velferd, sier han.

Johansen er ble første gang valgt inn i Oslo bystyre i 1987, og har mange års politisk bakgrunn, blant annet fra bystyrets helse- og sosialkomité. Det

viktigste for arbeidet hans der er å påvirke til å fatte gode politiske vedtak og løse saker som betyr noe for enkeltpersoner.

– Testen på om lover og regelverk er holdbare og fungerer som de skal, er hvordan enkeltsakene som berører enkeltpersoner blir håndtert og behandlet. Vi kan ikke holde oss til teorien uten å samtidig få bekreftet at den fungerer i praksis. Den som er ressurssterk og holder på, får løst sin sak, mens de tusen andre - med mindre ressurser - får ikke løst sin. Jeg tar enkeltsaker frem i lyset og bruker dem som eksempel for å endre regelverk med det mål for øye at andre ikke skal havne i samme situasjon.

Regelrytteri og urettferdighet er noe som kan sette sinnet i kok hos Johansen. Det samme gjelder for hvordan utsatte grupper blir behandlet.

– Ta nedre del av Karl Johan, for eksempel, hvor noen forsøker å skyfle vekk folk som er hjelpetrengende til fordel for turister. Det er ubehagelig å se at noen har det fælt, og det er nok noe av grunnen til at de ønskes vekk av mange. Jeg tror derimot at det kunne ha vært nyttig at vi så dem hver dag som en påminnelse om at det er noe vi ikke har løst.

Når det gjelder hvordan samfunnet hankses med rus, mener Johansen det må tenkes annerledes enn i dag.

– Poenget er å hjelpe folk til å komme seg ut av rusprobleme sine. Etter min mening spiller det ingen rolle om det er sjakk, kristendom, fotball, data-spill eller noe helt annet som fører frem, bare vedkommende klarer det. Vi holder oss for mye til de tradisjonelle og kompliserte måtene å gjøre ting på. Problemet er at en rehabilitering langt vekk et sted nødvendigvis må ta slutt en dag. Når de rusfrie da kommer tilbake fra oppholdet, har de ikke dannet noe nytt nettverk enn det de var i mens de var rusavhengig. Og hvor lett er et da å holde seg unna? spør han retorisk.